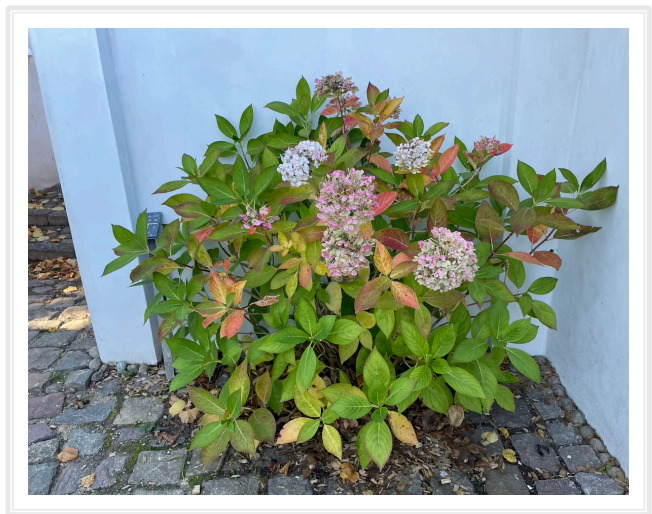

OMKRING ANNEKS

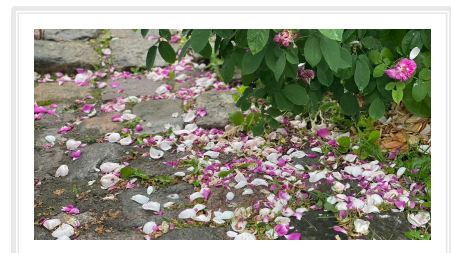
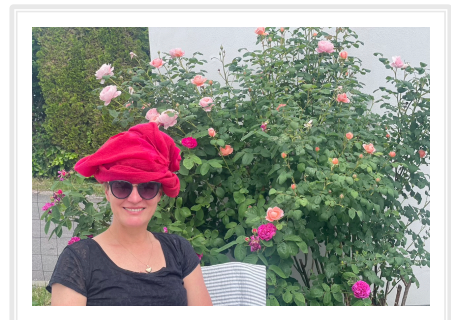
HORTENSIA. Der er ingen tvivl om, at stedet her har været beboet af mennesker med gode hensigter og æstetisk sans. Gården har en rigtig fin hortensia, det selvfølgelig vil være blasfemi at fjerne. Da jeg flyttede ind, var den vildtvoksende og havde ingen blomster, så jeg vidste, at en meget hård beskæring var nødvendig. Sidste år blev den fint tæt. I år satte den lidt blomster. Næste år bliver endnu bedre. Om foråret er den lidt kedelig. Dens sommerblomster er smukke. Men intet slår dens farvespil i både blomster og blade om efteråret. Så det er en blomsterbusk med meget lang sæson og stor robusthed. At vi i dk er mange, der holder af den i vores haver, er der ikke noget at sige til. Her også påmindelsen, at det er synd og skam at smide den ud efter afblomstring, hvis man har den i potte; den kan blive meget gammel, og den stortrives, når den får et stort jordstykke at vokse i.

ROSER. Der er to, formentlig engelske, rosensorter (jeg kender endnu ikke deres præcise navne), der dufter himmelsk og er meget robuste. Jeg ikke engang spørger mig selv, om jeg hellere ville have andre blomster i annekts-området. Der er nogle planter, der medudgør husets ånd, og derfor røres de ikke.

En kær veninde på besøg, tilfældigvis med farveafstemt turban; så fin og yndig hun er.

Yndige er også de rosenblade, der løbende lægger sig på jorden. Hvornår planters cyklus' 'affald' bliver til noget, der skal ryddes op, er i mit objektiv nok på et lidt senere tidspunkt, end hos de fleste haveejere.

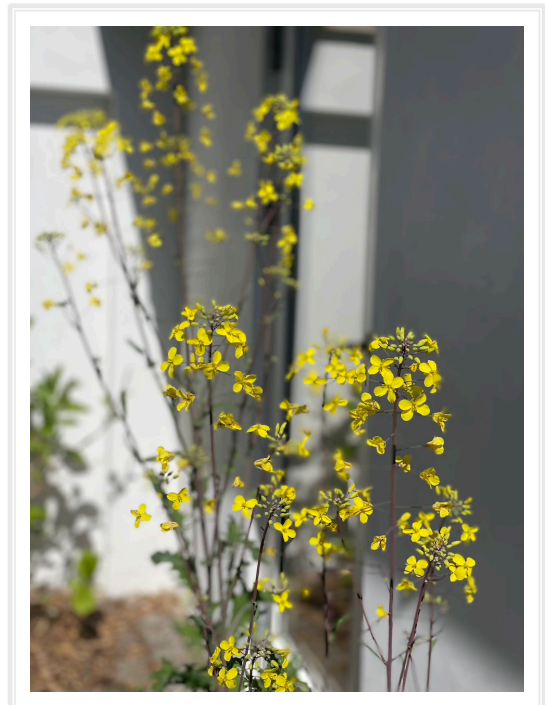

DET FLEKSIBLE INDHOLD. Jeg har en del krukker, jeg har fulgtes med i en hel del år. Mange af dem står op ad anneksvæggen. Nogle af krukkerne er bevidst fleksible med skiftende indhold. I år var det en glæde at købe det, som Rema kaldte 'insektplanter' og plante de cirka 20-30 cm. høje unge planter sammen med ældste barnebarn. Det gav ham et af de efterhånden mange forskellige fokuspunkter for opmærksomheden, som er på mit sted. En staudes opkommen, blomstring og visnen og sluttelig hvilesæson er ikke kun god for vi voksne at følge. Det er også sjovt for et barn, som får et særdeles levende og omsorgsfuldt forhold til de planter, han / hun har været med til at plante. At være aktivt med i de skiftende sæsoner i haven er, i mit objektiv, væsentlig livsdannelse af et barn.

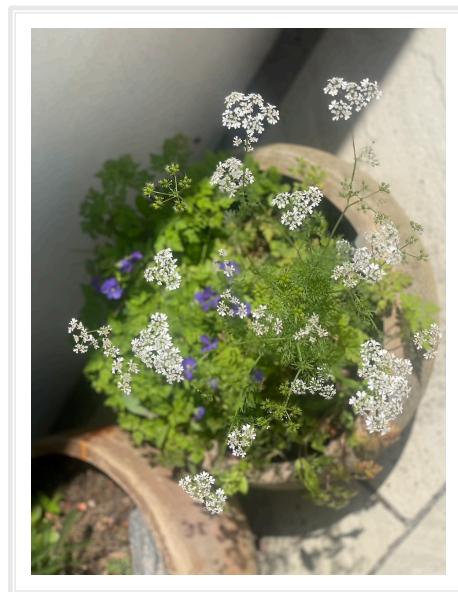
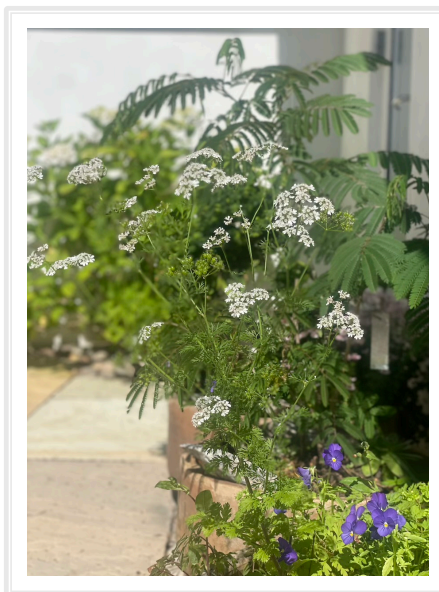
KNOPURT, BLÅHAT OG HVID OKSEØJE var tre stauder, vi købte til krukkerne, som mit barnebarn nøje fulgte. Da de var afblomstret, blev de plantet i 'skoven', hvor vi håber, at de kommer næste år.

Derefter blev der plantet flerårig kål i de store smukke runde bali-krukker, og hvor jeg (sensommer 2024) håbede at have plukkemulighed lige uden for køkkendøren hele vinteren. Status foråret 2025 var, at der havde været ok men ikke super kålhøst. Til gengæld var forårets gule blomstring virkelig smuk. Og blomsterne kan jo også spises, og det gør jeg flittigt. Sluttelig gik de i frø, jeg høstede, så jeg i sensommeren kunne så nye kål af egne frø.

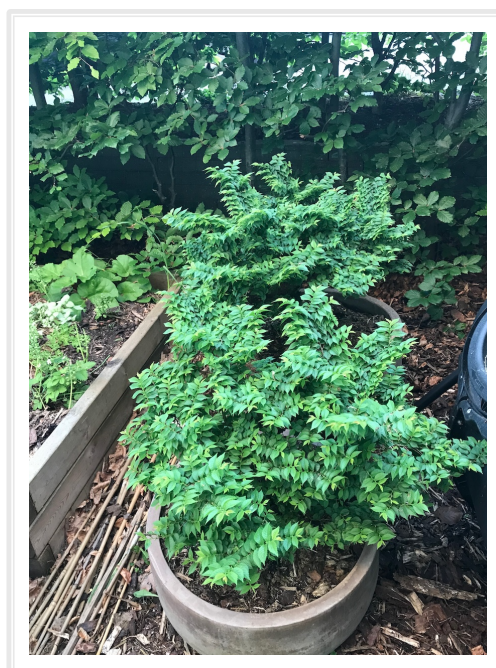
Der foregår selvsagt hen over et forår, sommer og efterår mange ting i mine krukker, fordi der jo opstår huller, hvor jeg fylder ud med de planter og blomster, jeg har forhåndenværende. Jeg er ikke god til meget strikse planer. Jeg lader tingene organisk folde sig ud.

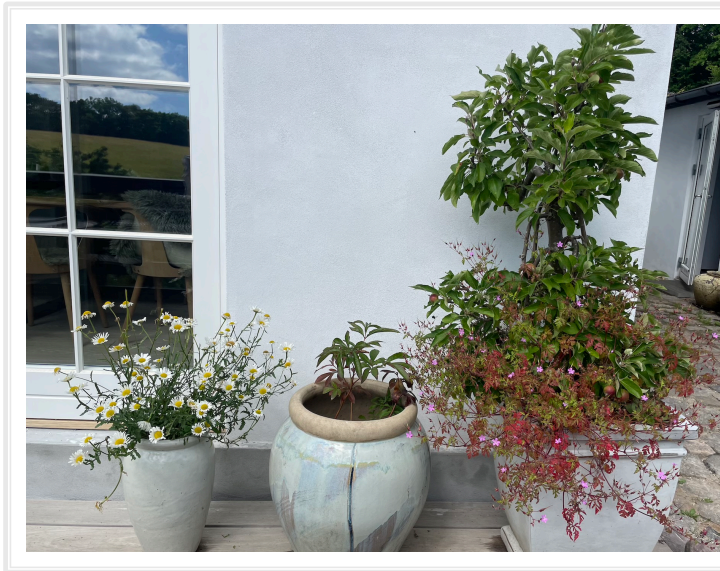
Hvad jeg vil fremhæve er, at jeg mange forskellige steder, både i krukker, på friland og i drivhus, planter koriander, som jeg har forspiret under gunstige forhold. Foråret og sommeren 2025 var der en fleksibel krukke, hvor korianderen gik helt amok på bedste vis. Vi spiser korianderbladene i alle stadier, lige som at blomsterne smager skønt. Og så lader jeg nogle gå i frø, som jeg enten bruger tørrede i madlavning, eller lader gå videre og blive næste sæsons frø.

DET LÆNGEREVARENDE INDHOLD; JAPANSK LØN. Krukkerne med det længerevarende indhold går virkelig mange år tilbage. De to bonsaiagtige træer er cirka 15 år. Æbletræet i krukken 25 år. De to største krukker på billederne nedenfor med de bonsaiagtige træer, har fået så hård behandling ved flytningen hertil af nogle ikke så omhyggelige flyttefolk, at jeg har gået og kigget lidt bekymret på dem i de to sidste somre. Men i hvert fald det ene træ kommer rigtig godt efter det, det andet tvivler jeg mere på.

Billedet til højre er af de to træagtige buske fra år 2018, er fra før de afknækkede grene. De var tætte og meget robuste. Men ok, der er noget mere skulpturelt over dem nu. Jeg bliver meget glad, hvis de næste sommer kommer mere til sig selv igen. I en have baserer mange ting sig på håb – og også gerne en vis portion ydmyghed – fordi der er så mange ubekendte faktorer fra år til år.

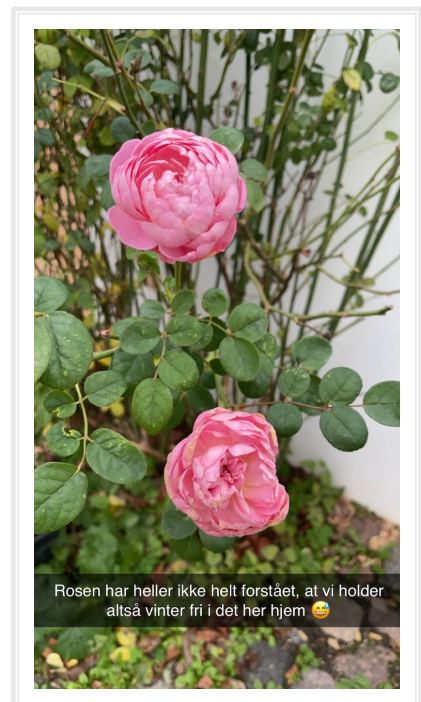
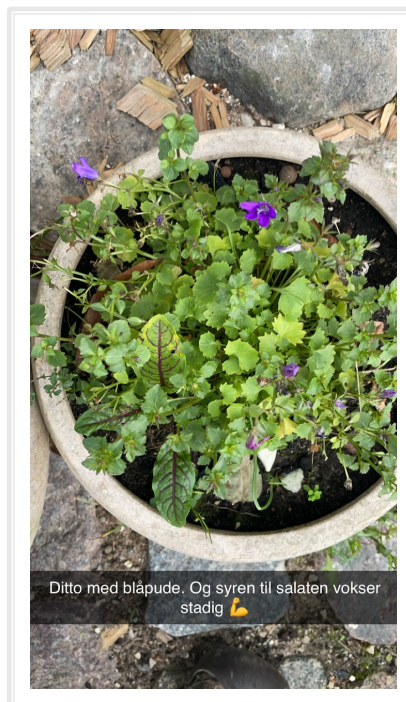

ÆBLETRÆET, som jeg nævnte ovenfor, i krukken længst til højre i billedet, har sin helt egen fil og livshistoriefortælling et andet sted.

Jeg kan ikke betone nok, hvor vigtigt jeg synes det er at passe på sine træer, buske og planter – følges med dem så længe som muligt. Såvel dem i krukkerne, som dem plantet ude i haven. Ved den lange historie sammen - iblandet udtrykket af de mere kortvarige planter, som skiftes måske endda flere gange gennem sæsonerne - kommer der en solid ankring i en sammenhængende og længerevarende livshistorie; noget som vi alle har brug for.

Det kan godt være lidt 'snyd' mestendels at vise billeder fra om sommeren. For i Danmark lever vi jo altså også i et halvt år, hvor der i høj grad er mørkt, gråt, koldt og vådt. Det sene efterår, vinteren og det tidlige forår er årstider, hvor vi skal være mere årvågne omkring at registrere processer og variationer. Det meste ser hvilende, måske ligefremt dødt ud. Dog, der sker meget derude, det kræver bare lidt mere årvågenhed. Og derudover, selv det hvilende kan det være meget beroligende at færdes iblandt. Jeg sender små snap til mine børn, i fald de skulle hygge sig med at følge lidt med i mine oplevelser.

ALBIZIA JULIBRISSIN 'OMBRELLA' / SILKETRÆ, PERSISK
(Købt på Jespers Planteskole 2024)

Selvom der ikke er spiselige dele på træet, så har det fundet sin plads i min planteplan af to grunde. Dels har det nogle finurlige fjeragtige blade, der folder sig sammen om natten. Dels har det duftende, lyserøde, silkeagtige blomster, der blomstrer rigeligt i juli-august. I 2025 hos mig var det især i august, at blomstringen stod smukt. Træet kan blive op til 3 meter højt.

Først købte jeg to, det ene døde hen over vinteren 2025-2025, vistnok på grund af råd ved rødderne eller pga. vinterkulde. Beskrivelsen er nemlig, at træet behøver et solrigt, læfyldt sted, gerne i veldrænet, næringsrig jord.

Pixabay-billede af voksent træ, der inspirerede mig til at ville have træet

Jeg er meget spændt på træets overlevelse er i vinteren mellem 2025-2026, idet januar og februar har været særdeles kolde - og jeg har ikke vinterdækket det, som det egentlig anbefales (en af de ting, jeg bebrejder mig selv). Det står til gengæld op ad et meget utæt annek, der har lidt varme på hele vinteren. Jeg håber, at det har beskyttet træet lidt.

Der har desuden denne vinter været en endog særdeles insisterende østenvind, der dog ikke har ramt træet så hårdt, fordi krukken står i nogenlunde læ for lige præcis den vind.

Til højre vises dets placering ved felt 2 i sommeren 2025. Jeg fik lagt nye fliser, og jeg indrettede felt 2 i en lyserød og lilla farvepalet. Jeg var meget glad for at følge det gennem sommeren.

De to næsten ens billeder viser dels de finurlige blade, der om morgenen er i gang med at gå fra den sammenfoldede tilstand til blot et kvarter senere at være helt udfoldede og klar til at suge alt lys til sig, dels en blomst på vej og i fuld blomst.

Det er i denne detaljerede følgen en plante, en busk, en blomst, et træ, at jeg finder allerstørst glæde og samklang med det levende planterige.

På disse to ikke så forskellige billeder ses henholdsvis én og senere på sæsonen to blomster i blomst på samme tid. Og så ses på billedet til venstre også to afblomstrede blomster. På begge billeder adskillige blomster i knop. Et varsel om, at blomstringen fortsatte i ét væk gennem næsten to måneder.

Jeg vil for god ordens skyld slutte med at kommentere de tre krukker med VERBENA. De har sådan set hverken et spiseligt formål eller dufter af noget særligt, eller er nævnt i nogle af mine plante-oversigter. Men da jeg hen midt / sidst på sommeren stod med tre tomme krukker og jeg synkront stødte på et verbena-udsalg, så købte jeg dem uden at tænke så meget over det. De passer fint ind i min rosa-lilla farve-palette på terrassen, og de er i sommersæsonen robuste og blomstrer meget længe.

Jeg har sat dem i drivhuset til overvintring. De er egentlig flerårige, men de dør med at klare den danske vinter, hvis den er for kold og / eller våd. Klarer de ikke vinteren, så skal krukkerne have spiseligt og duftende indhold, men klarer de det, skal de selvfølgelig have en sæson mere hos mig.

